॥ एकश्लोकप्रकरणम् ॥

ஏகச் லோக ப்ரகரணம் ।

(1)

किं ज्योतिस्तव भानुमानहनि मे रात्रौ प्रदीपादिकं
स्यादेवं रविदीपदर्शनविधौ किं ज्योतिराख्याहि मे ।
चक्षुस्तस्य निमीलनादिसमये किं धीर्धियो दर्शने
किं तत्राहमतो भवान्परमकं ज्योतिस्तदस्मि प्रभो ॥

கிம் ஜ்யோதிஸ்தவ பானுமானஹனிமே
ராத்ரௌ ப்ரதீபாதிகம்
ஸ்யாதேவம் ரவித்பதர்சனவிதௌ கிம்
ஜ்யோதி ராக்யாஹிமே ।
சக்ஷுஸ்தஸ்ய நிமீலநாதி ஸமயே கிம் தீ: தியோதர்சனே
கிம் தத்ராஹம்; அதோ பவான்பரமகம்
ஜ்யோதிஸ்ததஸ் மி ப்ரபோ ॥

(பொருளைக் காண) உனக்குத் துணையாக இருக்கும் ஒளி எது? பகலில் சூர்யன்தான். இரவில் விளக்கு முதலியன இருக்கலாம்; ஆனால் அந்த சூர்யனையும் விளக்கையும் காண வேண்டுமே, அதற்கு வெளிச்சம் எது?... அதுவா கண் இருக்கிறதே!... சரி! கண்மூடிக் கொள்ளும் நேரத்தில்?... அதுதான் புத்தி உள்ளதே!... சரிதான், அதையும் தெரிந்து கொள்ள ஒளி எதுவோ அங்கு நான் அதாவது ஆத்மா உள்ளதே. அதனால் அந்த ஆத்மாதான் ஒளி மிக்கது. அந்த ஒளியும் ஆத்மாவும் ஒன்றேதான்.

